

บทที่ 7

การตรวจวัดแอลกอฮอล์

.....

ความหมายของสุรา

สุรา หมายความว่า เครื่องดื่มที่มีเอทิลแอลกอฮอล์ผสมอยู่ในปริมาณไม่เกิน 60 ดีกรี (Vol %) โดยมีชื่อเรียกต่าง ๆ กัน เช่น บรั่นดี เบียร์ ไวน์ รัม เหล้าขาว เป็นต้น การเข้าสู่กระแสเลือดของแอลกอฮอล์จะถูกดูดซึมที่กระเพาะอาหาร 25% ที่เหลือจะถูกดูดซึมที่ลำไส้เล็ก แล้วกระจายไปตามเนื้อเยื่อ สมองและของเหลวทุกแห่งของร่างกาย การวัดระดับแอลกอฮอล์ในเลือด สามารถวัดได้ภายใน 5 นาทีหลังดื่ม แต่ระดับแอลกอฮอล์ในเลือด จะสูงสุดในช่วง 30-40 นาที

ความผิดเกี่ยวกับการเสพสุราตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์

กฎหมายว่าด้วยรถยนต์ได้บัญญัติความผิดเกี่ยวกับการเสพสุราไว้ในมาตรา 57 จ ความเป็นว่า “ ในขณะขับรถ ผู้ขับรถยนต์สาธารณะหรือรถจักรยานยนต์สาธารณะ ต้อง.....(3) ไม่เสพหรือเมาสุราหรือของมีนเมาอย่างอื่น (4)” โดยจะมีอัตราโทษตามมาตรา 66/3 ซึ่งบัญญัติว่า “ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 57 จ (3) หรือ (6) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

จากบทบัญญัติดังกล่าวจะเห็นว่า ผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้มีบุคคลเพียงสองกลุ่มคือ ผู้ขับรถยนต์สาธารณะ กับผู้ขับรถจักรยานยนต์สาธารณะ เท่านั้น ดังนั้น ผู้ตรวจการจึงไม่สามารถเรียกผู้ขับประเภทอื่นนอกจากที่กล่าวแล้วเพื่อทำการตรวจและทดสอบการเสพสุราได้ เช่น รถยนต์นั่งส่วนบุคคล รถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล รถจักรยานยนต์ส่วนบุคคล เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม มิได้หมายความว่าผู้ขับขี่ที่เสพสุราและขับขี่รถนอกเหนือจากสองกลุ่มดังกล่าว จะไม่มีความผิดใดๆเลย เพราะแม้จะไม่มีผิดตามพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2522 แต่พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 ก็ได้บัญญัติความผิดสำหรับผู้ขับขี่รถทุกประเภทที่เสพสุราไว้โดยครอบคลุมอยู่แล้ว

ความผิดเกี่ยวกับการเสพสุราตามกฎหมายว่าด้วยจราจรทางบก

พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 ได้บัญญัติความผิดเกี่ยวกับการเสพสุราไว้ในมาตรา 42 ความเป็นว่า “ห้ามมิให้ผู้ขับขี่ขับรถ.....(2) ในขณะเมาสุราหรือของมีนเมาอย่างอื่น (3).....” โดยมีโทษตามมาตรา 148 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

ในการนี้มาตรา 142 ได้บัญญัติให้อำนาจแก่เจ้าพนักงานจรรยา พนักงานสอบสวน พนักงานเจ้าหน้าที่ ในการสั่งให้ผู้ขับขี่ทำการทดสอบการเมาสุราได้ แต่ไม่ได้ระบุให้อำนาจดังกล่าวแก่ผู้ตรวจการของกรมการขนส่งทางบก นอกจากนี้พระราชบัญญัติจรรยาทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 4 (38) ให้นิยามคำว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่” ไว้ว่า “ตำรวจซึ่งปฏิบัติหน้าที่ควบคุมการจราจร” ดังนั้น โดยมาตรา 142 ผู้ตรวจการจะไม่มีอำนาจ ในการเรียกผู้ขับรถเข้าทดสอบและตรวจวัดแอลกอฮอล์ได้

แต่อย่างไรก็ตาม มาตรา 43 ตรี ได้บัญญัติว่า “ในกรณีมีเหตุอันควรเชื่อว่า ผู้ขับขี่ผู้ใดฝ่าฝืน มาตรา 43 (1) หรือ (2) ผู้ตรวจการมีอำนาจมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดรถและสั่งให้มีการทดสอบตาม มาตรา 142 ด้วย” ดังนั้น โดยผลของมาตรา 43 ตรี จึงทำให้ผู้ตรวจการมีอำนาจเรียกผู้ขับรถตามพระราช บัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2522 ทุกประเภทรถ เข้ารับการทดสอบและตรวจวัดแอลกอฮอล์ได้ และยังคงครอบ คลุมรถตามพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. 2522 อีกด้วย

ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก

พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. 2522 ได้บัญญัติความผิดเกี่ยวกับการเสพสุราไว้ใน มาตรา 102 ความว่า “ในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถต้อง....(3) ไม่เสพสุราหรือเมาสุราหรือของมึนเมาอย่างอื่น (4).....” โดยมีโทษตามมาตรา 127 ทวิ ความว่า “ผู้ ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 102 (3) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้า พันบาท แต่ถ้าผู้นั้นเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือ ปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

ในการนี้มาตรา 102 ทวิ ได้บัญญัติให้อำนาจแก่ผู้ตรวจการ พนักงานฝ่ายปกครอง ตำรวจมี อำนาจตรวจหรือทดสอบ หรือสั่งให้ผู้ประจำรถรับการตรวจหรือทดสอบว่าผู้นั้นมีการเสพสุรา หรือ ของมึนเมาอย่างอื่น ยาเสพติดให้โทษ วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทได้

กล่าวโดยสรุป ความผิดของผู้ขับรถทั้งรถตามพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. 2522 และพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2522 เกี่ยวกับการเสพสุราเป็นดังนี้

ผู้ขับรถและ กฎหมาย ที่รูด ทะเบียน	บทความผิดเกี่ยวกับการเสพสุรา	อำนาจผู้ตรวจการ
คนขับที่ขับรถ ที่จดทะเบียน ตามพระราช บัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2522	1) พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2522 มีการบัญญัติให้เป็นความผิดไว้เฉพาะ ผู้ขับรถยนต์สาธารณะหรือรถจักรยานยนต์สาธารณะในมาตรา 57 ณ (3) โดยมีโทษตามมาตรา 66/3 จำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ส่วนรถอื่นไม่มีการบัญญัติห้ามไว้	ม.57 ทวิ ผู้ตรวจการมีอำนาจสั่งให้หยุดรถเพื่อทำการตรวจสอบ หากพบว่ามีแอลกอฮอล์เกินเกณฑ์ที่กำหนดให้นำตัวส่งพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดี
	2) พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 มีการบัญญัติให้เป็นความผิดไว้ในมาตรา 42 (2) ครอบ คลุมรถตามพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2522 ทุกประเภท ต้องระวางโทษตามมาตรา 148 ปรับไม่เกินห้าร้อยบาท	ม. 43 ตริ บัญญัติผู้ตรวจการมีอำนาจมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดรถและสั่งให้มีการทดสอบได้
คนขับที่ขับรถ ที่จดทะเบียน ตามพระราช บัญญัติการ ขนส่งทางบก พ.ศ. 2522	1) พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. 2522 มีการบัญญัติให้เป็นความผิดไว้ในมาตรา 102 ครอบคลุมนรถตามพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. 2522 ทุกประเภท ต้องระวางโทษตามมาตรา 127 ทวิ โดย “ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถ” ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท แต่ถ้าผู้นั้นเป็นผู้ขับรถต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	มาตรา 102 ทวิ บัญญัติให้ผู้ตรวจการ มีอำนาจตรวจหรือทดสอบ หรือสั่งให้ผู้ประจำรถรับการตรวจหรือทดสอบได้
	2) พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 มีการบัญญัติให้เป็นความผิดไว้ในมาตรา 42 (2) ครอบคลุมนรถตามพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. 2522 ทุกประเภท ต้องระวางโทษตามมาตรา 148 ปรับไม่เกินห้าร้อยบาท	ม. 43 ตริ บัญญัติผู้ตรวจการมีอำนาจมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดรถและสั่งให้มีการทดสอบได้

กำหนดหลักเกณฑ์การตรวจหรือทดสอบสารอันเกิดจากการเสพสุรา

วิธีการตรวจหรือทดสอบหาระดับปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือด ให้ถือปฏิบัติดังนี้

(1) เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ ในการตรวจหรือทดสอบให้ใช้เครื่องตรวจระดับแอลกอฮอล์ในเลือด โดยวิธีเป่าลมหายใจ (BREATH ANALYZER TEST) และสามารถอ่านค่าของแอลกอฮอล์ในเลือดเป็นมิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์

(2) วิธีการตรวจหรือทดสอบ ให้ถือปฏิบัติตามวิธีการตรวจสอบของเครื่องตรวจแต่ละชนิด

(3) ระดับเกณฑ์มาตรฐานของแอลกอฮอล์ ที่ยอมให้มีในเลือดในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถ ต้องไม่เกิน 50 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ ดังนั้น เมื่อตรวจสอบตามวิธีการใน (2) แล้วอ่านค่าของแอลกอฮอล์ในเลือดเกินกว่า 50 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ ถือว่าผู้รับการตรวจเป็นผู้เสพสุรา

ในกรณีผู้รับการตรวจโต้แย้งผลการตรวจหรือทดสอบของเจ้าพนักงาน ให้เจ้าพนักงานผู้ทำการตรวจหรือทดสอบรีบนำตัวผู้รับการตรวจส่งไปยังสถานตรวจพิสูจน์ของส่วนราชการที่สามารถยืนยันความถูกต้องของการตรวจที่ใกล้ที่สุดทันที

หมายเหตุ

- 1) 1 mg% คือ ความเข้มข้น 1 มิลลิกรัม / 100 มิลลิลิตร
- 2) เครื่องตรวจวัดระดับแอลกอฮอล์ในเลือด โดยวิธีเป่าลมหายใจ (BREATH ANALYZER TEST) จะต้องมีการสอบเทียบค่าตามระยะเวลาที่กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์กำหนดจึงจะสามารถใช้อ้างอิงในทางคดีได้อย่างสมบูรณ์ ซึ่งในทางปฏิบัติจะต้องมีการสอบเทียบค่าทุก 6 เดือน

สถานตรวจพิสูจน์ของส่วนราชการที่สามารถตรวจยืนยันผลและความถูกต้องของการตรวจในกรณีมีข้อโต้แย้งผลการตรวจของเจ้าพนักงานมีสถานตรวจพิสูจน์ของส่วนราชการที่สามารถตรวจยืนยันผลและความถูกต้องของการตรวจ ดังนี้

- (1) โรงพยาบาลศูนย์ของรัฐ
- (2) สถาบันนิติเวชวิทยา หรือกองพิสูจน์หลักฐานกรมตำรวจ
- (3) หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข
 - (ก) กองวิเคราะห์วัตถุเสพติด และกองพิษวิทยา กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์
 - (ข) ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ขอนแก่น
 - (ค) ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ชลบุรี
 - (ง) ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์เชียงใหม่
 - (จ) ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์เชียงใหม่
 - (ฉ) ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ตรัง

- (ข) ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์นครราชสีมา
- (ช) ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์พิษณุโลก
- (ฉ) ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์สงขลา
- (ญ) ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์อุบลราชธานี

เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตรวจหรือทดสอบหรือสั่งให้รับการตรวจหรือทดสอบ

- (1) ผู้ตรวจการในส่วนตรวจการขนส่ง มีอำนาจทั้งในเขตกรุงเทพมหานคร และในเขตอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร
- (2) ผู้ตรวจการในสำนักงานขนส่งจังหวัด และสำนักงานขนส่งจังหวัดสาขา มีอำนาจเฉพาะในเขตท้องที่ความรับผิดชอบ
- (3) ผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาล หรือรองผู้กำกับการหัวหน้าสถานีตำรวจนครบาลหรือผู้ที่มิยศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่าร้อยตำรวจตรีขึ้นไปซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนในตำแหน่งนั้นๆ มีอำนาจเฉพาะในเขตท้องที่ความรับผิดชอบ
- (4) พนักงานสอบสวนกองบังคับการตำรวจจราจรซึ่งมีตำแหน่งตั้งแต่รองสารวัตรขึ้นไปหรือผู้ที่มิยศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่าร้อยตำรวจตรีขึ้นไปซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนในตำแหน่งนั้นๆ มีอำนาจเฉพาะในเขตท้องที่ความรับผิดชอบ
- (5) ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดหรือผู้ปฏิบัติราชการแทนซึ่งเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนตำรวจภูธรจังหวัดนั้น มีอำนาจเฉพาะในเขตท้องที่ความรับผิดชอบ
- (6) ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรอำเภอ หรือรองผู้กำกับการหัวหน้าสถานีตำรวจภูธรอำเภอ หรือผู้ที่มิยศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่าร้อยตำรวจตรีขึ้นไปซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนในตำแหน่งนั้นๆ มีอำนาจเฉพาะในเขตท้องที่ความรับผิดชอบ
- (7) รองผู้กำกับการหัวหน้าสถานีตำรวจภูธรกิ่งอำเภอ หรือผู้ที่มิยศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่าร้อยตำรวจตรีขึ้นไปซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนในตำแหน่งนั้นๆ มีอำนาจเฉพาะในเขตท้องที่ความรับผิดชอบ
- (8) รองผู้กำกับการหัวหน้าสถานีตำรวจภูธรตำบล หรือสารวัตรหัวหน้าสถานีตำรวจภูธรตำบล หรือผู้ที่มิยศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่าร้อยตำรวจตรีขึ้นไปซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนในตำแหน่งนั้นๆ มีอำนาจเฉพาะในเขตท้องที่ความรับผิดชอบ
- (9) พนักงานสอบสวนกองตำรวจทางหลวงซึ่งมีตำแหน่งตั้งแต่รองสารวัตรขึ้นไป หรือผู้ที่มิยศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่าร้อยตำรวจตรีขึ้นไป ซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนในตำแหน่งนั้นๆ มีอำนาจเฉพาะในเขตท้องที่ความรับผิดชอบ

ความหมายของคำว่า “เสพสุรา”

เนื่องจากพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2522 ได้บัญญัติความผิดเกี่ยวกับการเสพสุราไว้ในมาตรา 57 ฉ ความว่า “ ในขณะขับรถ ผู้ขับรถยนต์สาธารณะหรือรถจักรยานยนต์สาธารณะต้อง.....(3) ไม่เสพหรือเมาสุราหรือของมีนเมาอย่างอื่น (4)” และ พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. 2522 ได้บัญญัติความผิดเกี่ยวกับการเสพสุราไว้ในมาตรา 102 ว่า “ในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถต้อง.....(3) ไม่เสพสุราหรือเมาสุราหรือของมีนเมาอย่างอื่น (4).....” และพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 ได้บัญญัติความผิดเกี่ยวกับการเสพสุราไว้ในมาตรา 42 ความว่า “ห้ามมิให้ผู้ขับขี่ขับรถ.....(2) ในขณะที่เมาสุราหรือของมีนเมาอย่างอื่น (3).....”

จากบทบัญญัติข้างต้น จะพบว่า พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. 2522 และพระราชบัญญัติ พ.ศ. 2522 ใช้คำเหมือนกันว่า “ไม่เสพสุรา” ส่วนพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 ใช้คำแตกต่างว่า “เมาสุรา” ทำให้ต้องมาตีความว่า การกระทำแก้ไขโทษพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. 2522 และพระราชบัญญัติ พ.ศ. 2522 ถึงเรียกว่าเสพสุรา การดื่มสุรา 1 ฝาผสมน้ำหนึ่งแก้ว ถ้าตีความตามอักษรก็น่าจะเรียกว่าเสพแล้ว แต่เนื่องจากมาตรา ๑๐๒ ทวิ บัญญัติว่า

“ในกรณีมีเหตุอันควรเชื่อว่าผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถผู้ใด ในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่นั้นมีสารอยู่ในร่างกายอันเกิดจากการเสพสุราหรือของมีนเมาอย่างอื่น หรือยาเสพติดให้โทษ หรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ให้ผู้ตรวจการหรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ มีอำนาจตรวจหรือทดสอบหรือสั่งให้รับการตรวจหรือทดสอบว่าผู้นั้นมีสารนั้น ๆ อยู่ในร่างกายหรือไม่

เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจ วิธีการตรวจหรือทดสอบตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

ซึ่งอธิบดีกรมการขนส่งทางบกได้นำหลักเกณฑ์ของกระทรวงสาธารณสุข มากำหนดเป็นหลักเกณฑ์ของกรมการขนส่งทางบก โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 102 ทวิ วรรคสองนี้ ออกประกาศกรมการขนส่งทางบก เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจหรือทดสอบสารอันเกิดจากการเสพสุรา และกำหนดเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตรวจหรือทดสอบหรือสั่งให้ผู้ได้รับอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่รับการตรวจหรือทดสอบ ลงวันที่ 11 เมษายน พ.ศ.2540 กำหนดหลักเกณฑ์การเป็นผู้เสพว่า

“(3) ระดับเกณฑ์มาตรฐานของแอลกอฮอล์ ที่ยอมให้มีในเลือดในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถ ต้องไม่เกิน 50 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ ดังนั้น เมื่อตรวจสอบตามวิธีการใน (2) แล้วอ่านค่าของแอลกอฮอล์ในเลือดเกินกว่า 50 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ ถือว่าผู้รับการตรวจเป็นผู้เสพสุรา”

ดังนั้น การที่จะถือว่าผู้ขับรถเสพสุราตามพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. 2522 และพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2522 ย่อมไม่สามารถตีความตามตัวอักษร การตีความเพียงนิตเดียวจะไม่ถือว่ามีความผิด จนกว่าระดับปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือดจะเกินกว่า 50 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์

ส่วนผู้ที่เสพสุราแต่มีระดับปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือดไม่เกิน 50 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ ถึงแม้จะยังไม่เป็นความผิด ผู้ตรวจการก็ควรให้ผู้ที่ถูกตรวจพบได้มีการหยุดพักก่อนออกเดินทางต่อไป

วิธีการตรวจแอลกอฮอล์ในผู้ขับรถ

การตรวจแอลกอฮอล์ในพนักงานขับรถเพื่อตรวจหาว่า พนักงานขับรถมีการเสพสุราหรือไม่ การใช้เครื่องตรวจวัดอย่างละเอียดทุกราย จะทำให้เสียเวลามากและสิ้นเปลืองอุปกรณ์บางอย่างโดยไม่จำเป็น ดังนั้น การตรวจแอลกอฮอล์ในพนักงานขับรถจึงแบ่งเป็น 2 ขั้นตอน ได้แก่

1. การตรวจสอบเบื้องต้น

การตรวจสอบเบื้องต้น เป็นวิธีการที่ใช้ตรวจสอบแบบง่ายๆ เพื่อให้รู้ว่า ผู้ถูกตรวจสอบมีการเสพแอลกอฮอล์หรือไม่ แต่ยังไม่ต้องการทราบว่าปริมาณอยู่เท่าใด โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะแยกผู้ไม่เสพออกไปอย่างรวดเร็วอันจะช่วยให้การตรวจสอบใช้เวลาสั้นที่สุดและลดปัญหาด้านการจราจร ซึ่งการตรวจสอบเบื้องต้นสามารถทำได้หลายวิธี จะใช้วิธีการพินิจจากภายนอกก่อนก็ได้ โดยสังเกตจากกิริยาอาการ และการได้กลิ่นแอลกอฮอล์จากการพูดคุย เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ในการปฏิบัติงานของผู้ตรวจการจะมีการเก็บข้อมูลด้วย จึงมีการนำเครื่องตรวจสอบแอลกอฮอล์เบื้องต้นจากลมหายใจ มาใช้ในการตรวจวัดเบื้องต้นเพื่อให้มีมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับแก่ทุกฝ่าย

วิธีการตรวจวัด เป็นไปตามคู่มือการใช้งานที่แนบมากับเครื่องมือการตรวจวัด

2. การตรวจวัดค่าเครื่องตรวจวัดปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือดจากลมหายใจ

การวัดปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือด โดยใช้เครื่องตรวจวัดระดับแอลกอฮอล์ในเลือด โดยวิธีการเป่าหายใจมีข้อดีคือ ไม่ต้องทำการเจาะเลือด การวัดทำได้ง่าย สะดวกรวดเร็ว เหมาะสำหรับการตรวจวัดด้วยตนเองและเหมาะสำหรับการปฏิบัติงานนอกสถานที่ เพื่อความถูกต้องของการวัด ผู้ที่ทำหน้าที่ตรวจวัดจะต้องทราบรายละเอียดของผู้ถูกตรวจวัด

วิธีการตรวจวัด เป็นไปตามคู่มือการใช้งานที่แนบมากับเครื่องมือการตรวจวัด

.....